

दानीएलचे पुस्तक - एकशे बारा क्रमांक

इश्माएलच्या भविष्यसूचक प्रतीकवादाचे उलगडणे: धनुर्धरापासून १,४४,००० जणांवर शिक्कामोर्तब करणाऱ्यापर्यंत

Jeff Pippenger
2024-03-02

आणि देव त्या मुलाबरोबर होता; आणि तो वाढला, अरण्यात राहिला, आणि धनुर्धारी झाला. उत्पत्ति 21:20.

इश्माएल धनुर्धारी झाला, जे युद्धाचे एक प्रतीक आहे, आणि रोमवर आणल्या जाणाऱ्या कार्यकारी न्यायदानाचेही एक प्रतीक आहे.

बाबेल देशातून पळून जाणाऱ्यांचा व सुटून निघालेल्यांचा आवाज, सियोनमध्ये आपल्या परमेश्वर देवाच्या सूडाची, त्याच्या मंदिराच्या सूडाची घोषणा करण्यासाठी आहे. बाबेलाविरुद्ध धनुर्धारांच्यांना एकत्र बोलवा; धनुष्य वाकवणाऱ्या तुम्ही सर्वानी तिच्याभोवती तळ ठोका; तिच्यातील कोणीही सुटू देऊ नका; तिच्या कर्माप्रमाणे तिची फेड करा; तिने जे काही केले आहे, त्याप्रमाणे तिच्याशी करा; कारण ती परमेश्वराविरुद्ध, इस्राएलच्या पवित्र देवाविरुद्ध गर्विष्ठ झाली आहे. यिर्मया 50:28, 29.

धनुर्धारी बाबेलला तिच्या कर्माप्रमाणे प्रतिफळ देतात, आणि ते प्रतिफळ लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार-कायद्यापासून, प्रकटीकरण अध्याय अठराच्या दुसऱ्या आवाजासह, आरंभ होते, जेव्हा बाबेलवरील प्रगत कार्यकारी न्यायास सुरुवात होते.

आणि मी स्वर्गातून दुसरा आवाज ऐकला, जो म्हणत होता, “हे माझ्या लोकांनो, तिच्यातून बाहेर पडा; म्हणजे तुम्ही तिच्या पापांचे भागीदार होणार नाही, आणि तिच्या पीडांपैकी काहीही तुम्हांला प्राप्त होणार नाही. कारण तिची पापे स्वर्गापर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिच्या अधर्माची आठवण केली आहे. तिने जशी तुम्हांला प्रतिफळ दिले, तसेच तिलाही द्या; आणि तिच्या कर्माप्रमाणे तिला दुष्पट द्या: ज्या प्याल्यात तिने भरले, त्याच्यात तिला दुष्पट भरून द्या. तिने जितके स्वतःचे गौरव केले, आणि ऐशआरामात जीवन व्यतीत केले, तितकीच तिला यातना आणि शोक द्या; कारण ती आपल्या मनात म्हणते, ‘मी राणीसारखी बसले आहे, मी विधवा नाही, आणि मी कधीही शोक पाहणार नाही.’” प्रकटीकरण 18:4-7.

इश्माएल आणि त्याची आई हागार यांना ज्येष्ठत्वाच्या हक्काचा वारसा मिळण्यापासून रोखण्यात आले आणि त्यांना हाकलून देण्यात आले. अशा रीतीने, मत्सर हा इस्लामचा भविष्यसूचक प्रेरणास्त्रोत ठरला, आणि युद्ध हे त्यांचे भविष्यसूचक कार्य ठरले. पहिल्या उल्लेखात सारा हिने इश्माएल आणि त्याच्या आईवर लादलेला प्रतिबंध समाविष्ट आहे, आणि तो “प्रतिबंध” देवाच्या वचनात तसेच इतिहासात इस्लामचे एक प्रमुख भविष्यसूचक वैशिष्ट्य ठरला. इश्माएलाची संतती वन्य मनुष्य असणार होती, ज्याचा हात प्रत्येक मनुष्याविरुद्ध असेल; आणि त्यांचा हा वन्य स्वभाव घोड्यांच्या कुळातील रानटी अरबी गाढवाने दर्शविला आहे. म्हणून, पहिल्या आणि दुसऱ्या धिक्कारातील इस्लामी युद्ध यांचे चित्रण क्रोधित घोड्यांवर आरूढ असलेल्या योद्ध्यांप्रमाणे केलेले आहे.

इस्लाम हा उत्तरवर्षावाचा संदेश आहे, आणि तीन धिक्कार तीन विशिष्ट भविष्यवाणीच्या रेषांचे प्रतिनिधित्व करतात हेच योग्य आहे, कारण उत्तरवर्षावाची कार्यपद्धती “ओळीवर ओळ” अशी आहे. पहिल्या दोन रेषांची भविष्यवाणीविषयक वैशिष्ट्ये एकत्र आणली जातात तेव्हा, ती तिसऱ्या धिक्काराची रेषा स्थापित करतात. या तिन्ही भविष्यवाणीच्या रेषा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या कालखंडाचे चित्रण करतात. त्या तीन रेषा उत्तरवर्षाव ओतला जाण्याच्या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतात, कारण तिसरा धिक्कार ११ सप्टेंबर २००१ रोजी आला तेव्हा उत्तरवर्षाव शिंपडला जाऊ लागला.

“उत्तरकाळचा पाऊस देवाच्या लोकांवर पडणार आहे. एक पराक्रमी देवदूत स्वर्गातून खाली उतरणार आहे, आणि संपूर्ण पृथ्वी त्याच्या गौरवाने प्रकाशित होणार आहे.” Review and Herald, April 21, 1891.

शिवकामोर्तब करण्याचा काळ हा ११ ऑगस्ट, १८४० रोजी सुरू होऊन २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी तिसऱ्या देवदूताच्या आगमनाने समाप्त झालेल्या कालखंडाद्वारेही दर्शविला गेला होता. तो कालखंड हबक्कूक अध्याय दोनमध्येही दर्शविला गेला होता. मिलराइट इतिहासाने हबक्कूक अध्याय दोनची पूर्तता केली, आणि तसे करताना तो ११ ऑगस्ट, १८४० रोजी देवदूत खाली उतरला तेव्हा आरंभ झाला, आणि २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी तिसरा देवदूत आला तेव्हा तो समाप्त झाला.

हबक्कूक अध्याय दोन यामध्ये असे दाखविले आहे की दर्शनाच्या शेवटी ते दर्शन “बोलेल.” प्रकटीकरण अध्याय दहा, वचन तीन मध्ये, देवदूत मोठ्या आवाजाने ओरडला (बोलला), आणि २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी त्याच देवदूताने “आता पुढे काळ राहणार नाही” अशी शपथ घेतली (बोलला). हबक्कूकच्या अध्याय दोन, वचन एक मधील पहारेकरी ११ ऑगस्ट १८४० येथे स्थित आहे, कारण तेव्हाच पहारेकरी आपले आवाज उंचावतात.

१८८८ च्या बंडखोरीत, जी सिस्टर व्हाईट यांनी प्रकटीकरण अठरा मधील त्या देवदूताचे प्रतिनिधित्व करणारी म्हणून ओळखली आहे, ज्याने आपल्या गौरवाने पृथ्वी उजळून टाकावयाची होती, पहारेकऱ्यांनी (Jones आणि Waggoner) आपले “आवाज” रणशिंगाप्रमाणे उच्च केले, जेणेकरून देवाच्या लोकांना त्यांच्या अपराधांचे दर्शन घडवावे; कारण त्यांचा संदेश लाओदिकीया यास दिलेला संदेश होता. ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी, ज्याचे प्रतिरूप १८८८ च्या इतिहासात दर्शविले गेले होते, प्रभूने आपल्या अंतिम दिवसांतील लोकांना यिर्मया यांच्या प्राचीन मार्गाकडे परत नेले, जिथे पहारेकऱ्यांचे ऐकले गेले नव्हते. त्या देवदूताचे अवतरण हे पहारेकऱ्यांच्या भविष्यसूचक आगमनाची नोंद करते.

११ ऑगस्ट, १८४० रोजी आलेला “आवाज” राखणदारांच्या माध्यमातून पोहोचविला गेला; आणि यिर्मयाला सांगण्यात आले की, जर आपल्या निराशेनंतर तो आपल्या विश्वासाकडे परत फिरेल व देवावर भरोसा ठेवील, तर तो देवाचे मुख बनेल. जी दृष्टि विलंबलेली होती ती अखेरीस २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी आली, तेव्हा ती “बोलली.” मिलराइट इतिहासात पूर्ण झालेला हबक्कूक अध्याय दोनचा कालखंड, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिवकामोर्तबाच्या कालखंडाचे चित्रण करतो.

हे ओळखणे अत्यावश्यक आहे की ११ ऑगस्ट, १८४० पासून २२ ऑक्टोबर, १८४४ पर्यंतचा कालावधी एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिवकामोर्तबाचे चित्रण करतो; हाच तो कालखंड आहे ज्यामध्ये उत्तरवर्षा ओतली जाते. हे अत्यावश्यक आहे, कारण उत्तरवर्षेचा संदेश “ओळीवर ओळ” या पद्धतशास्त्राने ओळखला गेला पाहिजे. जो विशेष कालावधी एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे शिवकामोर्तब आहे, तो भविष्यवाणीच्या रेषांमध्ये वारंवार दर्शविला जातो; आणि हबक्कूक दोनमध्येही असेच आहे, ज्याची पूर्तता मिलराइट इतिहासात झाली असल्याचे सिस्टर व्हाइट थेट ओळखून सांगतात. त्या वारंवार हेही शिकवितात की मिलराइट इतिहासाची पुनरावृत्ती एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या इतिहासात होते.

“ज्या भविष्यवाण्या त्यांनी दुसऱ्या आगमनाच्या काळास लागू होतात असे मानले होते, त्यांच्यामध्ये गुंफलेला असा उपदेश होता की, जो त्यांच्या अनिश्चितता व उत्कंठेच्या अवस्थेस विशेषतः अनुरूप होता, आणि त्यांना विश्वासाने धीर धरून प्रतीक्षा करण्यास उत्तेजन देणारा होता, की जे त्यांच्या समजुतीस आता अस्पष्ट होते ते योग्य वेळी स्पष्ट केले जाईल.”

“या भविष्यवाण्यांपैकी एक हबक्कूक २:१-४ मधील होती: ‘मी माझ्या पहारेवर उभा राहीन, आणि मनोऱ्यावर स्वतःला स्थिर करीन, आणि तो मला काय बोलेल हे पाहीन, आणि मला धिक्कारले गेल्यावर मी काय उत्तर देईन तेही पाहीन. आणि परमेश्वराने मला उत्तर दिले, आणि म्हणाला, दृष्टांत लिही, आणि तो पट्ट्यांवर स्पष्टपणे लिही, म्हणजे जो तो वाचील तो धावत जाईल. कारण दृष्टांत नेमलेल्या वेळेसाठी आहे; परंतु शेवटी तो बोलेल, आणि असत्य ठरणार नाही: तो उशीर करीत असल्यास, त्याची वाट पाहा; कारण तो निश्चित येईल, तो विलंब करणार

नाही. पाहा, ज्याचा आत्मा गर्वाने फुगला आहे तो त्याच्यामध्ये सरळ नाही: परंतु नीतिमान मनुष्य आपल्या विश्वासाने जगेल.”

“इ. स. १८४२ च्याही पूर्वी, या भविष्यवाणीमध्ये दिलेल्या ‘दर्शन लिहा, आणि ते पट्ट्यांवर स्पष्ट लिहा, म्हणजे जो ते वाचील तो धावेल,’ या निर्देशामुळे चार्ल्स फिच यांना दानिएल आणि प्रकटीकरण यांतील दर्शनांचे स्पष्टीकरण करण्यासाठी एक भविष्यसूचक तक्ता तयार करण्याची सूचना झाली होती. या तक्त्याचे प्रकाशन हबक्कूक यास दिलेल्या आज्ञेची पूर्तता मानली गेली. तथापि, त्याच वेळी या भविष्यवाणीत दर्शनाच्या पूर्ततेत एक उघड विलंब—एक थांबण्याचा काळ—सुद्धा दर्शविला आहे, हे कोणी लक्षात घेतले नाही. निराशेनंतर हे वचन अत्यंत अर्थपूर्ण वाटू लागले: ‘कारण दर्शन नेमलेल्या काळासाठी आहे, पण शेवटी ते बोलेल आणि खोटे ठरणार नाही; जरी ते उशीर करील, तरी त्याची वाट पाहा; कारण ते निश्चितच येईल, विलंब करणार नाही.... नीतिमान मनुष्य आपल्या विश्वासाने जगेल.”

“यहेज्केलाच्या भविष्यवाणीतला एक भागही विश्वासणाऱ्यांसाठी सामर्थ्य व सांत्वनाचा स्रोत ठरला: ‘परमेश्वराचे वचन माझ्याकडे आले, म्हणाले, मनुष्यपुत्रा, इस्राएल देशात तुम्ही जी ही म्हण म्हणता, ती काय आहे? — दिवस लांबत चालले आहेत, आणि प्रत्येक दृष्टान्त निष्फळ ठरतो? म्हणून त्यांना सांग, प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो.... दिवस समीप आले आहेत, आणि प्रत्येक दृष्टान्ताचा परिणामही.... मी बोलेल, आणि जे वचन मी बोलेल ते पूर्ण होईल; ते आणखी लांबणार नाही.’ ‘इस्राएलाच्या घराण्यातील लोक म्हणतात, तो जे दृष्टान्त पाहतो तो अनेक दिवसांनंतरचा आहे, आणि तो फार दूरच्या काळांविषयी भविष्य सांगतो. म्हणून त्यांना सांग, प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो; माझ्या कोणत्याही वचनाला आणखी विलंब होणार नाही, तर जे वचन मी बोललो आहे ते पूर्ण केले जाईल.’ यहेज्केल 12:21-25, 27, 28.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 391-393.

मिलेराइटांनी केवळ स्वतःकडे दहा कुमारींच्या दृष्टांताची आणि हबक्कूक अध्याय दोनची पूर्तता करणारे म्हणून पाहिले नाही, तर त्यांना हेही पाहण्यास मार्गदर्शन झाले की ज्या इतिहासात ते या भविष्यवाण्या पूर्ण करीत होते, तीच इतिहास यहेज्केलने त्या अगदी त्याच इतिहासाची ओळख म्हणून दर्शविला आहे, जिथे “प्रत्येक दर्शनाचा परिणाम” पूर्ण होणार होता. जी ऐतिहासिक रेषा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाचे प्रतिनिधित्व करते, तीच ती जागा आहे जिथे प्रत्येक दर्शनाचा परिणाम पूर्ण होतो!

उत्तरकालीन पावसाच्या कालखंडाचे आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकित होण्याचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या रेषा एकत्र आणल्या जातात, जेणेकरून ती भविष्यवाणीविषयक इतिहास नेहमीच अल्फा आणि ओमेगा यांची छाप धारण करीत असतो हे स्थापित होईल.

मिलेराइट इतिहास प्रकटीकरण अध्याय दहाच्या देवदूताच्या आवाजाने आरंभ होतो, आणि त्याच आवाजाने समाप्त होतो. ११ सप्टेंबर, २००१ हा प्रकटीकरण अध्याय अठराच्या पहिल्या आवाजाने आरंभ होतो, आणि प्रकटीकरण अध्याय अठराच्या दुसऱ्या आवाजाने समाप्त होतो. हबक्कूक अध्याय दोन पहारेकऱ्यांच्या आवाजाने आरंभ होतो, आणि यिर्मयाच्या पहारेकऱ्यांच्या आवाजाने समाप्त होतो. पहिले शोक मोहम्मदपासून आरंभ होते, आणि मोहम्मद दुसरा याच्याने समाप्त होते. दुसरे शोक इस्लामच्या चार देवदूतांच्या मुक्ततेने आरंभ होते आणि इस्लामच्या आवरणाने समाप्त होते.

जी कार्यपद्धती उत्तरपाऊस आहे, ती यशया यांची “ओळीवर ओळ” ही कार्यपद्धती आहे; आणि उत्तरपावसाचा संदेश ओळखण्यासाठी व स्थापित करण्यासाठी ज्या ओळी एकत्र आणल्या जातात, त्यांमध्ये अल्फा आणि ओमेगा यांची छाप अवश्य आढळते. प्रकटीकरण अध्याय नऊमधील पहिले दुःख मोहम्मदपासून सुरू होते आणि मोहम्मद दुसरा येथे समाप्त होते. हा कालखंड युद्धाच्या दोन प्रकारांत विभागलेला आहे: पहिला प्रकार म्हणजे रोमवर झालेले विस्कळीत हल्ले, जे अबूबकरपासून खऱ्या अर्थाने सुरू झाले; आणि त्यानंतर दीडशे वर्षांचा असा एक कालावधी आला, ज्यामध्ये इस्लामचे पहिले संघटित युद्ध पूर्ण करण्यात आले.

“पाच महिने” या समयभविष्यवाणीद्वारे एकशे पन्नास वर्षे दर्शविली आहेत. दुसऱ्या धिक्कारातही एक समयभविष्यवाणी आहे, जी तीनशे एक्याणव वर्षे आणि पंधरा दिवस इतकी आहे. म्हणून, पहिल्या व दुसऱ्या धिक्कारांची भविष्यसूचक रचना समाप्तीची ओळख आरंभाशी करून देते असल्यामुळे, त्यात शिक्कामोर्तब करण्याच्या कार्यामध्ये आणि एका विशिष्ट कालावधीमध्ये विभाग आढळतो. शिक्कामोर्तब करण्याची प्रक्रिया पहिल्या धिक्काराच्या इतिहासाच्या प्रारंभी दर्शविली आहे, आणि ती दुसऱ्या धिक्काराच्या समाप्तीला दर्शविली आहे.

चौथ्या वचनातील मुद्रांकनानंतर, पहिल्या धिक्कारात, “पाच महिने” (एकशे पन्नास वर्षे) येतात. या पाच महिन्यांचा उल्लेख दोनदा केला आहे, एकदा पाचव्या वचनात आणि पुन्हा दहाव्या वचनात. दुसऱ्या धिक्कारात ११ ऑगस्ट, १८४० ते २२ ऑक्टोबर, १८४४ या मुद्रांकन प्रक्रियेपूर्वी पंधराव्या वचनातील “घंटा, दिवस, महिना आणि वर्ष” (तीनशे एक्याणव वर्षे आणि पंधरा दिवस) ही भविष्यवाणी येते. अशा रीतीने, एकाच सलग रेषेत, पाचवे आणि सहावे कर्णे मुद्रांकन प्रक्रियेच्या चित्रणाने सुरू होतात आणि समाप्त होतात.

“ओळीवर ओळ” असे लागू केलेल्या दोन ओळी मोहम्मद पहिला आणि मोहम्मद दुसरा यांनी चिन्हांकित केलेला आरंभ आणि शेवट ओळखून देतात. “ओळीवर ओळ” या प्रकारे, त्या प्रत्येक ओळीत दोन वेगवेगळे कालखंड ओळखून देतात, कारण प्रत्येक ओळीत एक समयविषयक भविष्यवाणी अंतर्भूत आहे. पहिल्या धिक्काराच्या इतिहासात, इस्लामने रोमला “इजा” करावयाची होती, आणि दुसऱ्या धिक्कारात, त्याने रोमला “मारायचे” होते. पहिला धिक्कार भाले, तलवारी आणि बाण यांच्या युद्धाचा होता, आणि दुसऱ्या धिक्कारात दारूगोळ्याचा शस्त्रास्त्र म्हणून परिचय झाला.

“पद १०. आणि त्यांना विंचवांसारख्या शेषट्या होत्या, आणि त्यांच्या शेषट्यांत नांगी होत्या; आणि पाच महिने मनुष्यांना इजा करण्याची त्यांची सत्ता होती. ११. आणि त्यांच्यावर एक राजा होता, जो अथांग खाईचा दूत आहे; त्याचे नाव इब्री भाषेत अबद्दीन, आणि ग्रीक भाषेत त्याचे नाव अपोल्ल्योन आहे.”

“आतापर्यंत, कीथ यांनी आपल्याला पहिल्या पाच कर्ण्यांच्या निनादाची उदाहरणे दिली आहेत. परंतु आता आपल्याला त्यांचा निरोप घ्यावा लागेल, आणि येथे सादर केलेल्या भविष्यवाणीच्या नव्या वैशिष्ट्याच्या अनुप्रयोगाकडे पुढे जावे लागेल; म्हणजेच, भविष्यसूचक कालखंड.”

“त्यांची शक्ती पाच महिने मनुष्यांना पीडा देण्याची होती.—१. प्रश्न उद्भवतो की, त्यांनी पाच महिने कोणत्या मनुष्यांना पीडा द्यावयाची होती?—निःसंशय, तेच ज्यांना पुढे त्यांनी ठार मारावयाचे होते (वचन १५ पहा); ‘मनुष्यांचा तिसरा भाग,’ किंवा रोमन साम्राज्याचा तिसरा भाग,—त्याचा ग्रीक विभाग.

“२. त्यांनी आपल्या यातना देण्याच्या कार्यास कधी आरंभ करायचा होता? ११वे वचन या प्रश्नाचे उत्तर देते.

“(१) ‘त्यांच्यावर एक राजा होता.’ मोहम्मदाच्या मृत्यूपासून तेराव्या शतकाच्या समाप्तीच्या जवळपर्यंत, मोहम्मदन लोक विविध नेत्यांच्या अधीन अनेक गटांत विभागलेले होते, आणि त्यांच्यापैकी सर्वांवर विस्तारलेले असे कोणतेही सर्वसाधारण नागरी शासन नव्हते. तेराव्या शतकाच्या समाप्तीच्या जवळ, ओथमानाने एका शासनाची स्थापना केली, जे त्यानंतर ऑटोमन शासन, किंवा साम्राज्य, म्हणून ओळखले जाऊ लागले; आणि ते वाढत जाऊन सर्व प्रमुख मोहम्मदन जमातींवर विस्तारले, त्यांना एकाच महान राजसत्तेत एकत्रित केले.”

“(२) राजाचे स्वरूप. ‘जो अथांग खाईचा दूत आहे.’ दूत म्हणजे संदेशवाहक, सेवक—तो चांगला असो वा वाईट—आणि तो नेहमीच आध्यात्मिक अस्तित्व असतो असे नाही. ‘अथांग खाईचा दूत,’ म्हणजे ती उघडली गेली तेव्हा तेथून जी धर्मप्रणाली बाहेर आली, तिचा प्रमुख सेवक. ती धर्मप्रणाली मोहम्मदन धर्म आहे, आणि सुलतान हा तिचा प्रमुख सेवक आहे. ‘सुलतान, किंवा ग्रँड सिग्निअर, जसा त्याला भेद न करता म्हटले जाते, तो सर्वोच्च खलिफाही आहे, किंवा महायाजक आहे; आपल्या व्यक्तीत तो सर्वोच्च आध्यात्मिक प्रतिष्ठा आणि सर्वोच्च लौकिक अधिकार यांचा संगम करतो.’—World As It Is, p.361.”

“(3) त्याचे नाव. इब्री भाषेत, ‘अबद्दोन,’ म्हणजे संहारक; ग्रीक भाषेत, ‘अपोल्ल्योन,’ म्हणजे जो संपूर्ण नाश करतो, अथवा नष्ट करतो. दोन भाषांमध्ये त्याची दोन भिन्न नावे असल्याने, हे स्पष्ट आहे की त्या सत्तेचे नाव नव्हे, तर तिचे स्वरूपच अभिप्रेतपणे दर्शविले गेले आहे. तसे असल्यास, दोन्ही भाषांमध्ये व्यक्त केल्याप्रमाणे, तो एक संहारक आहे. हाच ओट्टोमन सरकारचा स्वभाव नेहमीच राहिला आहे.”

“परंतु ओथमानने ग्रीक साम्राज्यावर आपला पहिला आक्रमण कधी केले?—गिबन, *Decline and Fall*, इत्यादी यांच्या मते, ‘ओथमानने प्रथम २७ जुलै, १२९९ रोजी निकोमिडियाच्या प्रदेशात प्रवेश केला.”

“काही लेखकांची गणना या गृहीतकावर आधारित झाली आहे की हा कालखंड ऑटोमन साम्राज्याच्या स्थापनेपासून आरंभ झाला पाहिजे; परंतु हे स्पष्टपणे चूक आहे; कारण त्यांच्यावर केवळ एक राजा असणे अपेक्षित नव्हते, तर त्यांनी पाच महिने मनुष्यांना पीडा द्यावयाची होती. पण पीडेचा हा कालखंड त्या पीडा देणाऱ्यांच्या पहिल्या आक्रमणापूर्वी आरंभ होऊ शकत नव्हता; आणि ते, वर नमूद केल्याप्रमाणे, २७ जुलै, १२९९ होते.”

“या प्रारंभबिंदूवर आधारित पुढे येणारी गणना, J. Litch यांनी 1838 मध्ये प्रकाशित केलेल्या Christ’s Second Coming, etc. या ग्रंथात करण्यात आली व प्रसिद्ध करण्यात आली.

“‘आणि त्यांची सत्ता मनुष्यांना पाच महिने पीडा देण्यापुरती होती.’ येथपर्यंत त्यांचा अधिकार विस्तारित होता—सततच्या लुटमार व धाडींनी छळ करण्यासाठी, परंतु राजकीय अर्थाने त्यांना ठार मारण्यासाठी नव्हे. ‘पाच महिने,’ म्हणजे एका महिन्याला तीस दिवस धरल्यास, एकशे पन्नास दिवस होतात; आणि हे दिवस प्रतीकात्मक असल्याने, ते एकशे पन्नास वर्षे दर्शवितात. 27 जुलै, 1299 पासून आरंभ केल्यास, ही एकशे पन्नास वर्षे 1449 पर्यंत पोहोचतात. त्या संपूर्ण काळात तुर्क ग्रीक साम्राज्याविरुद्ध जवळजवळ अखंड युद्धात गुंतलेले होते, तरीही त्यांनी ते जिंकले नव्हते. त्यांनी ग्रीकांच्या अनेक प्रांतांवर ताबा मिळविला व ते आपल्या आधिपत्याखाली ठेवले, तरीसुद्धा कॉन्स्टँटिनोपलमध्ये ग्रीक स्वातंत्र्य टिकून होते. परंतु 1449 मध्ये, या एकशे पन्नास वर्षांच्या समाप्तीच्या वेळी, एक बदल घडून आला; त्याचा इतिहास पुढील तुतारीखाली आढळेल.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 505-507.

उरियाह स्मिथ येथे जोसाया लिच यांनी केलेल्या शंभर पन्नास वर्षांच्या गणनेचा संदर्भ देत आहेत; जी पूर्ण झाल्यावर, पुढील तुतारीतील तीनशे एक्याण्णव वर्षे आणि पंधरा दिवसांच्या भविष्यवाणीसाठी एक प्रारंभबिंदू दर्शविते. या एकमेकांशी संबंधित अशा दोन काल-विषयक भविष्यवाण्यांविषयी लिच यांच्या भाकितावर भाष्य करताना, सिस्टर व्हाइट यांनी नोंद केले:

“इ.स. १८४० साली भविष्यवाणीच्या आणखी एका विलक्षण पूर्ततेने व्यापक रुची जागृत केली. त्याच्या दोन वर्षे पूर्वी, दुसऱ्या आगमनाचा उपदेश करणाऱ्या प्रमुख सेवकांपैकी एक, जोसायाह लिच यांनी प्रकटीकरण ९ चे स्पष्टीकरण प्रकाशित केले होते, ज्यामध्ये ऑटोमन साम्राज्याच्या पतनाची भविष्यवाणी करण्यात आली होती. त्यांच्या गणनानुसार, ही सत्ता... ११ ऑगस्ट, १८४० रोजी उलथविली जाणार होती, जेव्हा कॉन्स्टँटिनोपलमधील ऑटोमन सत्ता खंडित होईल अशी अपेक्षा केली जाऊ शकते. आणि मला विश्वास आहे की, तसेच घडल्याचे आढळून येईल.”

“अगदी निर्दिष्ट केलेल्या वेळी, तुर्कस्तानाने आपल्या राजदूतांमार्फत युरोपातील मित्रराष्ट्रांच्या संरक्षणाचा स्वीकार केला, आणि अशा रीतीने स्वतःला ख्रिस्ती राष्ट्रांच्या नियंत्रणाखाली ठेवले. या घटनेने भविष्यवाणीची अचूक पूर्तता केली. ही गोष्ट ज्ञात झाल्यावर, मिलर आणि त्याच्या सहकाऱ्यांनी स्वीकारलेल्या भविष्यवाणीच्या अर्थनिर्णयाच्या तत्त्वांची अचूकता पटून अनेक लोक खात्री पावले, आणि आगमन चळवळीला एक विलक्षण चालना मिळाली. विद्वान आणि प्रतिष्ठित पुरुष मिलरबरोबर जोडले गेले, त्याचे विचार प्रचारण्यात आणि प्रकाशित करण्यातही सहभागी झाले, आणि 1840 ते 1844 या काळात हे कार्य झपाट्याने विस्तारले.” The Great Controversy, 334, 335.

पहिला आणि दुसरा धिक्कार हे परस्परांशी निगडित अशा दोन कालभविष्यवाण्यांनी जोडलेले आहेत. पहिला धिक्कार मुद्रांकनाच्या एका दृष्टांताने आरंभ होतो, आणि दुसरा धिक्कार ११ ऑगस्ट, १८४० च्या इतिहासापासून २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी सातव्या तुरईच्या निनादापर्यंत समाप्त होतो, जे मुद्रांकनाचेच एक दृष्टांत आहे. आरंभ आणि समाप्ती यांवर अल्फा आणि ओमेगा यांची स्वाक्षरी आहे; कारण, जसा त्या इतिहासात ख्रिस्ताने एका आठवड्यासाठी करार दृढ केला, तसाच हा कालखंड दोन भागांत विभागलेला आहे. पहिला कालखंड पहिल्या मोहम्मदपासून सुरू होतो आणि दुसऱ्या मोहम्मदवर समाप्त होतो. दुसरा कालखंड “देवापुढे असलेल्या सुवर्ण वेदीच्या चार शिंगांतून आलेल्या एका वाणीने” आरंभ होतो, आणि तो ख्रिस्ताच्या “वाणीने” समाप्त होतो, जी अशी शपथ घेते: “जो युगानुयुगे जिवंत आहे, ज्याने आकाश, आणि त्यातील वस्तू, पृथ्वी, आणि त्यातील वस्तू, समुद्र, आणि त्यातील वस्तू निर्माण केल्या, त्याची शपथ घेऊन, की यापुढे काळ राहणार नाही.”

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“देवाच्या लोकांच्या भूतकाळातील महान प्रवासाच्या इतिहासाविषयी शंका उत्पन्न करण्यासाठी सैतान मनात जी कोणतीही शंका उभारी देऊ शकतो, ती त्याच्या सैतानी महिमेला प्रसन्न करील आणि ती देवाचा अपमान आहे. प्रभू सामर्थ्याने व मोठ्या वैभवाने लवकरच आपल्या जगात येणार आहे, ही वार्ता सत्य आहे, आणि 1840 मध्ये तिच्या घोषणेसाठी अनेक आवाज उठले होते.” Manuscript Releases, volume 9, 134.